

II

(Незаконодателни актове)

МЕЖДУИНСТИТУЦИОНАЛНИ СПОРАЗУМЕНИЯ

МЕЖДУИНСТИТУЦИОНАЛНО СПОРАЗУМЕНИЕ МЕЖДУ ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ, СЪВЕТА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ И ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ ЗА ПО-ДОБРО ЗАКОНОТВОРЧЕСТВО

МЕЖДУИНСТИТУЦИОНАЛНО СПОРАЗУМЕНИЕ

от 13 април 2016 година

за по-добро законотворчество

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ, СЪВЕТА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ И ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 295 от него,

като имат предвид, че:

- (1) Европейският парламент, Съветът и Комисията (наричани по-нататък „трите институции“) са решени да си сътрудничат по лоялен и прозрачен начин през целия законодателен цикъл. В този контекст те припомнят равенството на двата съзаконодателя, установено в Договорите.
- (2) Трите институции признават своята обща отговорност за създаването на законодателство на Съюза с високо качество и за гарантирането, че това законодателство е съсредоточено върху области, в които то има най-висока добавена стойност за европейските граждани, че е възможно най-ефикасно и ефективно при постигането на общите цели на политиката на Съюза, че е възможно най-опростено и ясно, че се избягват свръхрегулирането и административната тежест за гражданите, администрацията и бизнеса, по-специално за малките и средните предприятия (МСП), както и че въпросното законодателство е изготвено с оглед улесняване на неговото транспониране и прилагането му на практика и че укрепва конкурентоспособността и устойчивостта на икономиката на Съюза.
- (3) Трите институции припомнят задължението на Съюза да законодателства само когато и доколкото това е необходимо в съответствие с член 5 от Договора за Европейския съюз относно принципите на субсидиарност и на пропорционалност.
- (4) Трите институции отново изтъкват ролята и отговорността на националните парламенти, установени в Договорите, в Протокол № 1 относно ролята на националните парламенти в Европейския съюз, приложен към Договора за Европейския съюз, към Договора за функционирането на Европейския съюз и към Договора за създаване на Европейската общност за атомна енергия, и в Протокол № 2 относно прилагането на принципите на субсидиарност и на пропорционалност, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за функционирането на Европейския съюз.
- (5) Трите институции изразяват съгласие, че при изготвянето на законодателната програма следва изцяло да бъдат взети предвид анализът на потенциалната „европейска добавена стойност“ на всяко предложено действие на Съюза, както и оценката на „цената на отказа от Европа“ при липса на действие на равнището на Съюза.
- (6) Трите институции считат, че консултациите с обществеността и със заинтересованите страни, последващата оценка на действащото законодателство и оценките на въздействието на нови инициативи ще способстват за постигането на целта за по-добро законотворчество.
- (7) С оглед на подпомагането на преговорите в рамките на обикновената законодателна процедура и по-доброто прилагане на членове 290 и 291 от Договора за функционирането на Европейския съюз, настоящото споразумение установява принципите, в съответствие с които Комисията ще събира целия необходим експертен опит преди приемането на делегирани актове.

- (8) Трите институции потвърждават, че целите за опростяване на законодателството на Съюза и намаляване на регулаторната тежест следва да се преследват, без да се засяга постигането на целите на политиките на Съюза, посочени в Договорите, нито осигуряването на целостта на единния пазар.
- (9) Настоящото споразумение допълва следните споразумения и декларации относно по-добро законотворчество, с които трите институции продължават да бъдат изцяло ангажирани:
- Междуинституционалното споразумение от 20 декември 1994 г. Ускорен метод на работа за официална кодификация на законодателни текстове ⁽¹⁾;
 - Междуинституционалното споразумение от 22 декември 1998 г. относно общите насоки за качеството на съставяне на общностното законодателство ⁽²⁾;
 - Междуинституционалното споразумение от 28 ноември 2001 г. относно по-структурирано използване на техниката за преработване на правни актове ⁽³⁾;
 - Съвместната декларация от 13 юни 2007 г. относно практическите условия и ред за процедурата на съвместно вземане на решение ⁽⁴⁾;
 - Съвместната политическа декларация от 27 октомври 2011 г. на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията относно обяснителните документи ⁽⁵⁾.

СЕ СПОРАЗУМЯХА ЗА СЛЕДНОТО:

I. ОБЩИ АНГАЖИМЕНТИ И ЦЕЛИ

1. Трите институции изразяват съгласие да се стремят към по-добро законотворчество чрез редица инициативи и процедури, както е посочено в настоящото споразумение.
2. При упражняването на своите правомощия и в съответствие с установените в Договорите процедури, както и като припомнят важното значение, което отдават на общностния метод, трите институции изразяват съгласие да съблюдават такива основни принципи на правото на Съюза като демократична легитимност, субсидиарност и пропорционалност, както и принципа на правна сигурност. Освен това те се съгласяват да насърчават опростеността, яснотата и съгласуваността при изготвянето на законодателството на Съюза, както и да допринасят за възможно най-голямата прозрачност на законодателния процес.
3. Трите институции изразяват съгласие, че законодателството на Съюза следва да бъде разбираемо и ясно; да дава възможност на гражданите, администрацията и бизнеса лесно да разбират своите права и задължения; да включва изисквания за подходящо докладване, наблюдение и оценка; да избягва свръхрегулирането и административната тежест; и да може да се прилага на практика.

II. ПРОГРАМИРАНЕ

4. Трите институции изразяват съгласие да засилят годишното и многогодишното програмиране в рамките на Съюза в съответствие с член 17, параграф 1 от Договора за Европейския съюз, по силата на който на Комисията се възлага задачата да инициира годишното и многогодишното програмиране.

Многогодишно програмиране

5. Веднага след назначаването на нова Комисия, с цел подпомагане на дългосрочното планиране, трите институции обменят мнения по принципните цели на политиката и приоритетите на трите институции за времето на новия мандат, а по възможност — и по индикативния график.

По инициатива на Комисията и доколкото е целесъобразно, трите институции ще съставят съвместни заключения, които се подписват от председателите на трите институции.

По инициатива на Комисията трите институции ще провеждат междинен преглед на тези съвместни заключения и ще ги адаптират, доколкото е целесъобразно.

⁽¹⁾ ОВ С 102, 4.4.1996 г., стр. 2.

⁽²⁾ ОВ С 73, 17.3.1999 г., стр. 1.

⁽³⁾ ОВ С 77, 28.3.2002 г., стр. 1.

⁽⁴⁾ ОВ С 145, 30.6.2007 г., стр. 5.

⁽⁵⁾ ОВ С 369, 17.12.2011 г., стр. 15.

Годишно програмиране — Работна програма на Комисията и междуинституционално програмиране

6. Комисията ще води диалог съответно с Европейския парламент и със Съвета преди и след приемането на своята годишна работна програма (наричана по-нататък „работната програма на Комисията“). Този диалог ще обхваща следното:

- a) ще се проведе предварителен двустранен обмен на мнения по инициативи за следващата година преди представянето на писмен принос от председателя на Комисията и първия заместник-председател на Комисията, в който със съответните подробности се излагат въпросите от особено политическо значение за следващата година и който съдържа насоки във връзка с намерения за оттегляне на предложенията на Комисията (наричано по-нататък „писмо за намеренията“);
- б) след дебата за състоянието на Съюза и преди приемането на работната програма на Комисията Европейският парламент и Съветът ще осъществят обмен на мнения с Комисията въз основа на писмото за намеренията;
- в) между трите институции ще се проведе обмен на мнения по приетата работна програма на Комисията в съответствие с параграф 7.

Комисията ще вземе надлежно под внимание мненията на Европейския парламент и на Съвета, изразени на всеки един етап от диалога, включително заявените от тях инициативи.

7. След приемане на работната програма на Комисията и въз основа на нея, трите институции ще обменят мнения по инициативи за следващата година и ще приемат съвместна декларация относно годишното междуинституционално програмиране (наричана по-нататък „съвместна декларация“), която се подписва от председателите на трите институции. Съвместната декларация ще съдържа широки цели и приоритети за следващата година и ще определя въпросите от особено политическо значение, на които, без да се засягат правомощията, дадени на законодателите съгласно Договорите, следва да се отреди приоритет в хода на законодателния процес.

Трите институции ще наблюдават редовно през годината изпълнението на съвместната декларация. За тази цел през пролетта на съответната година трите институции ще участват в дебати в Европейския парламент и/или Съвета, посветени на изпълнението на съвместната декларация.

8. Работната програма на Комисията ще съдържа важни законодателни и незаконодателни предложения за следващата година, включително актове за отмяна, за преработка, за опростяване, както и оттеглените предложения. За всяка точка в работната програма на Комисията ще се посочват, доколкото такава информация е налична: предвижданото правно основание; видът на правния акт; индикативният график за приемане от Комисията и всякаква друга важна процедурна информация, включително информация относно работата по оценката на въздействието и оценяването.

9. В съответствие с принципите на лоялно сътрудничество и институционален баланс, когато Комисията възнамерява да оттегли законодателно предложение, независимо дали това оттегляне ще бъде последвано от преработено предложение или не, тя ще посочва основанията за оттеглянето, и ако е приложимо — насока относно намеренията за последващи стъпки заедно с точен график, и на тази основа ще провежда съответните междуинституционални консултации. Комисията надлежно ще отчита позициите на законодателите и ще предлага отговор във връзка с тези позиции.

10. Комисията ще разглежда своевременно и подробно исканията за предложения за актове на Съюза, отправени съответно от Европейския парламент или Съвета съгласно член 225 или член 241 от Договора за функционирането на Европейския съюз.

Комисията ще отговаря на такива искания в рамките на три месеца, като в конкретно съобщение ще посочва последващите действия, които възнамерява да предприеме във връзка с тези искания. Ако Комисията реши да не представи предложение в отговор на такова искане, тя ще съобщава подробно основанията си за това на съответната институция и ако е целесъобразно, ще представя анализ на възможните алтернативи и отговор на всички въпроси, повдигнати от законодателите по отношение на анализите, свързани с „европейската добавена стойност“ и „цената на отказа от Европа“.

Ако това е поискано, Комисията ще представя отговора си в Европейския парламент или в Съвета.

11. Комисията ще представя редовни актуализации на своя график през цялата година и ще съобщава причините за всяко забавяне в представянето на предложения, включено в нейната работна програма. Комисията докладва редовно на Европейския парламент и на Съвета за изпълнението на своята работна програма за съответната година.

III. ИНСТРУМЕНТИ ЗА ПО-ДОБРО ЗАКОНОТВОРЧЕСТВО

Оценка на въздействието

12. Трите институции са единодушни за положителния принос, който оценките на въздействието имат за подобряване на качеството на законодателството на Съюза.

Оценките на въздействието са инструмент, който помага на трите институции да вземат добре информирани решения, а не са заместител на политическите решения в рамките на демократичния процес на вземане на решения. Оценките на въздействието не трябва да водят до необосновано забавяне на законодателния процес или да засягат способността на съзаконотателя да предлага изменения.

Оценките на въздействието следва да разглеждат наличието на даден проблем, неговия мащаб и последиците от него, както и въпроса дали са необходими или не действия от страна на Съюза. Те следва да посочват алтернативните решения, а когато е възможно — потенциалните краткосрочни и дългосрочни разходи и ползи, чрез интегрирана и балансирана оценка на икономическите, екологичните и социалните последици и посредством използването на качествени и количествени анализи. Принципите на субсидиарност и пропорционалност следва да се спазват в пълна степен, както и основните права. Оценките на въздействието следва да разглеждат още, когато е възможно, „цената на отказа от Европа“ и последициите от различните варианти за конкурентоспособността и административната тежест, като се обръща специално внимание на МСП („мисли първо за по-малките“), цифровите аспекти и териториалното въздействие. Оценките на въздействието следва да се основават на точна, обективна и пълна информация и следва да са пропорционални по отношение на своя обхват и своята насоченост.

13. Комисията ще извършва оценки на въздействието на своите законодателни и незаконодателни инициативи, делегирани актове и мерки за изпълнение, за които се очаква да окажат значително икономическо, екологично или социално въздействие. Инициативите, включени в работната програма на Комисията или в съвместната декларация, по правило ще се придружават от оценка на въздействието.

В рамките на своя вътрешен процес на оценка на въздействието Комисията ще провежда възможно най-широки консултации. Комитетът за регулаторен контрол към Комисията ще извършва обективна проверка на качеството на нейните оценки на въздействието. Окончателните резултати от оценките на въздействието ще се предоставят на Европейския парламент, Съвета и националните парламенти и ще се оповестяват публично заедно със становището(ата) на Комитета за регулаторен контрол при приемането на инициативата на Комисията.

14. При разглеждането на законодателните предложения на Комисията Европейският парламент и Съветът ще вземат изцяло предвид извършените от Комисията оценки на въздействието. Затова оценките на въздействието се представят по такъв начин, че да се улесни разглеждането от Европейския парламент и Съвета на вариантите, избрани от Комисията.

15. Когато решат, че това е целесъобразно и необходимо за законодателния процес, Европейският парламент и Съветът ще извършват оценки на въздействието във връзка със свои съществени изменения на съответно предложение на Комисията. По принцип Европейският парламент и Съветът ще използват оценката на въздействието, извършена от Комисията, като отправна точка за своята по-нататъшна работа. Определението за това какво е „съществено“ изменение, следва да се установява от съответната институция.

16. По своя собствена инициатива или ако бъде поканена от Европейския парламент или Съвета, Комисията може да допълни своята собствена оценка на въздействието или да извърши друга необходима аналитична работа. Ако предприеме това, Комисията ще взема предвид цялата налична информация, етапа, до който е стигнал законодателният процес, и необходимостта от избягване на излишното забавяне в този процес. Съзаконотелите ще вземат изцяло предвид всички допълнителни елементи, предоставени от Комисията в това отношение.

17. Всяка от трите институции отговаря за определяне на организацията на работата си по оценката на въздействието, включително по отношение на вътрешните организационни ресурси и контрола на качеството. Те редовно ще си сътрудничат, като обменят информация за най-добри практики и методологии, свързани с оценките на въздействието, като по този начин всяка институция има възможност да подобри допълнително своите собствени методология и процедури, както и съгласуваността на дейността за оценка на въздействието като цяло.

18. Първоначалната оценка на въздействието на Комисията и всяка допълнителна дейност за оценка на въздействието, извършена от институциите по време на законодателния процес, ще се правят публично достояние до края на законодателния процес и заедно могат да послужат като основа за извършване на оценка.

Консултация с обществеността и със заинтересованите страни и обратна връзка

19. Консултацията с обществеността и със заинтересованите страни е неразделна част от добре информираното вземане на решения и от подобряването на качеството на законодателството. Без да се засягат специалните условия, приложими по отношение на предложенията на Комисията по смисъла на член 155, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз, преди да приеме предложение Комисията ще провежда консултации с обществеността по отворен и прозрачен начин, като прави необходимото организацията и срокът на провеждане на тези консултации с обществеността да позволят възможно най-широко участие. По-специално Комисията ще насърчава прякото участие в консултациите на МСП и други крайни потребители. Това ще включва публични консултации, осъществявани по интернет. Резултатите от консултациите с обществеността и със заинтересованите страни се съобщават незабавно на двата законодателя и се правят обществено достояние.

Последваща оценка на действащото законодателство

20. Трите институции потвърждават, че е важно да се осигури възможно най-голяма съгласуваност и последователност при организирането на тяхната работа по оценката на резултатността на законодателството на Съюза, включително на свързаните с това консултации с обществеността и заинтересованите страни.

21. Комисията ще информира Европейския парламент и Съвета за многогодишното си планиране на оценките на действащото законодателство, и доколкото е възможно, ще включва в това планиране техните искания за задълбочена оценка на конкретни области на политиката или на правни актове.

При планирането на оценката Комисията спазва графика за докладите и прегледите, предвидени в законодателството на Съюза.

22. В рамките на законодателния цикъл оценките на действащото законодателство и политика въз основа на ефикасността, ефективността, важността, съгласуваността и добавената стойност следва да служат като база за оценки и на въздействието на вариантите за по-нататъшни действия. За да подкрепят тези процеси, трите институции изразяват съгласие да предвидят по целесъобразност в законодателството изисквания за докладване, наблюдение и оценка, като същевременно се избягват свръхрегулирането и административната тежест, по-специално за държавите членки. Когато е целесъобразно, тези изисквания могат да включват измерими показатели като основа за събирането на данни за последиците от законодателството по места.

23. Трите институции изразяват съгласие да разглеждат систематично използването на клаузите за преглед в законодателството и да вземат предвид времето, необходимо за изпълнението и за събирането на данни относно резултатите и последиците.

Трите институции ще разглеждат възможността за ограничаване на прилагането на дадено законодателство в рамките на определен период от време („клауза за прекратяване на действието“).

24. Трите институции се информират взаимно в достатъчен срок преди да приемат или преработят насоките си относно своите инструменти за по-добро законотворчество (консултации с обществеността и със заинтересованите страни, оценки на въздействието и последващи оценки).

IV. ЗАКОНОДАТЕЛНИ ИНСТРУМЕНТИ

25. Във връзка с всяко предложение Комисията предоставя на Европейския парламент и на Съвета обяснение и обосновка за своя избор на правно основание и вид на правния акт, които се излагат в обяснителния меморандум, придружаващ предложението. Комисията следва да отчита надлежно разликата в естеството и последиците на регламентите и директивите.

В обяснителните си меморандуми Комисията също обосновава предложените мерки от гледна точка на принципите на субсидиарност и пропорционалност и от гледна точка на съвместимостта им с основните права. В допълнение Комисията дава отчет за обхвата и резултатите на предприетите от нея консултации с обществеността и заинтересованите страни, оценки на въздействието и последващи оценки на действащото законодателство.

Ако се предвиди промяна на правното основание, водеща до преминаване от обикновената законодателна процедура към специална законодателна процедура или към незаконодателна процедура, трите институции ще обменят мнения в тази връзка.

Трите институции приемат, че изборът на правно основание е правно решение, което трябва да се взема на базата на обективни аргументи, които подлежат на съдебен контрол.

Комисията продължава да изпълнява изцяло институционалната си роля на гарант, че се спазват Договорите и съдебната практика на Съда на Европейския съюз.

V. ДЕЛЕГИРАНИ АКТОВЕ И АКТОВЕ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ

26. Трите институции подчертават важната роля, която имат за правото на Съюза делегираните актове и актовете за изпълнение. Използвани по ефикасен и прозрачен начин и в случаи, когато това е обосновано, те са съществен инструмент за по-добро законотворчество, като допринасят за това законодателството да е опростено и актуално, както и да бъде прилагано ефикасно и бързо. От компетентност на законодателя е да реши, в рамките на Договорите, дали и до каква степен да бъдат използвани делегирани актове или актове за изпълнение.

27. Трите институции признават необходимостта цялото действащо законодателство да се приведе в съответствие с правната рамка, въведена с Лисабонския договор, и по-специално нуждата да бъде даден пълен приоритет на бързото привеждане в съответствие на всички основни актове, които все още се позовават на процедурата по регулиране с контрол. Комисията ще предложи посоченото привеждане в съответствие до края на 2016 г.

28. Трите институции се договориха по приложеното към настоящото споразумение „Общо споразумение относно делегираните актове“ и свързаните с него стандартни клаузи (наричани по-нататък „Общото споразумение“). В съответствие с Общото споразумение и с цел по-голяма прозрачност и повече консултации, Комисията се ангажира да събере, преди приемането на делегирани актове, всички необходими експертни становища, включително чрез консултации с експерти от държавите членки и чрез консултации с обществеността.

Освен това когато на началния етап от изготвянето на проектите на актове за изпълнение са необходими по-широки експертни познания, Комисията ще използва експертни групи, ще се консултира с определени заинтересовани страни и/или ще провежда консултации с обществеността, ако е необходимо.

С цел осигуряване на равен достъп до цялата информация Европейският парламент и Съветът получават всички документи едновременно с експертите от държавите членки. Експертите на Европейския парламент и на Съвета имат систематичен достъп до заседанията на експертните групи на Комисията, на които се канят експерти от държавите членки и които се отнасят до изготвянето на делегирани актове.

Комисията може да бъде канена на заседания в Европейския парламент или Съвета с цел допълнителен обмен на мнения във връзка с изготвянето на делегирани актове.

Трите институции ще пристъпят към преговори своевременно след влизането в сила на настоящото споразумение с оглед на допълване на Общото споразумение, като установят необвързващи критерии за прилагането на членове 290 и 291 от Договора за функционирането на Европейския съюз.

29. Трите институции се ангажират най-късно до края на 2017 г. и в тясно сътрудничество да създадат съвместен функционален регистър на делегираните актове, който да предлага информация по добре структуриран и удобен за работа начин с цел подобряване на прозрачността, улесняване на планирането и въвеждането на проследяемост през различните етапи от жизнения цикъл на даден делегиран акт.

30. Що се отнася до упражняването на изпълнителни правомощия от страна на Комисията, трите институции приемат да се въздържат от добавянето в законодателството на Съюза на процедурни изисквания, които биха изменили механизмите за контрол, установени с Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета⁽¹⁾. От комитетите, изпълняващи своите задачи съгласно процедурата, предвидена в посочения регламент, не следва да се изисква в същото това качество да изпълняват други функции.

31. При условие че Комисията представи обективни аргументи, основаващи се на съществената връзка между две или повече предоставени правомощия, съдържащи се в един законодателен акт, и доколкото законодателният акт не предвижда друго, предоставените правомощия могат да се съчетаят. Консултациите в хода на изготвяне на делегирания акт служат и за това да се установи кои предоставени правомощия се смятат за съществено свързани. В такива случаи, във всяко възражение от страна на Европейския парламент или Съвета ясно ще се посочва за кое предоставено правомощие се отнася конкретно.

VI. ПРОЗРАЧНОСТ И КООРДИНИРАНЕ НА ЗАКОНОДАТЕЛНИЯ ПРОЦЕС

32. Трите институции признават, че обикновената законодателна процедура се развива въз основа на редовни контакти на всички етапи от процедурата. Те запазват решимостта си да подобряват работата в рамките на обикновената законодателна процедура в съответствие с принципите на лоялно сътрудничество, прозрачност, отчетност и ефективност.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите-членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията (ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13).

Трите институции по-специално изразяват съгласие, че в ролята си на съзаконодатели Европейският парламент и Съветът трябва да упражняват правомощията си на равноправна основа. Комисията осъществява ролята си на посредник, като третира равностойно двата клона на законодателния орган, при пълно зачитане на функциите, възложени на трите институции с Договорите.

33. В хода на законодателния процес трите институции ще обменят редовно информация относно своята работа, относно текущите преговори помежду им, както и относно всяка обратна информация, постъпила от заинтересовани страни, като следват подходящи процедури, включително диалог помежду им.

34. В качеството си на съзаконодатели Европейският парламент и Съветът изразяват съгласие, че е важно да се поддържат тесни контакти още преди провеждането на междуинституционални преговори, за да се постигне по-добро взаимно разбиране на съответните позиции. За тази цел, в контекста на законодателния процес, те ще улесняват взаимния обмен на мнения и информация, включително като отправят покани към представители на другите институции, за участие в редовен неофициален обмен на мнения.

35. В интерес на ефикасността Европейският парламент и Съветът ще гарантират по-добър синхрон между своите механизми за разглеждане на законодателни предложения. По-специално, Европейският парламент и Съветът ще сравняват примерния график за различните етапи, водещи до окончателното приемане на всяко законодателно предложение.

36. Когато е целесъобразно, трите институции могат да се споразумеят да координират усилията си за ускоряване на законодателния процес, като същевременно се гарантира зачитането на правомощията на съзаконодателите и запазването на качеството на законодателството.

37. Трите институции изразяват съгласие, че предоставянето на информация на националните парламенти трябва да позволява на последните да упражняват изцяло правомощията си съгласно Договорите.

38. Трите институции ще осигуряват прозрачност на законодателните процедури въз основа на съответното законодателство и съдебна практика, включително подходящо третиране на тристранните преговори.

Трите институции ще подобряват комуникацията с обществеността през целия законодателен цикъл и по-специално ще обявяват съвместно успешния резултат от законодателния процес в рамките на обикновената законодателна процедура, след като са постигнали споразумение, а именно чрез съвместни пресконференции или всякакви други средства, които сметат за целесъобразни.

39. С цел улесняване на проследяемостта на различните етапи от законодателния процес трите институции се задължават да определят до 31 декември 2016 г. начините за по-нататъшното разработване на платформи и инструменти за тази цел, както и с оглед установяване на съвместна база данни за актуалното състояние на законодателните досиета.

40. Трите институции признават значението на това да се гарантира, че всяка институция може да упражнява правата си и да изпълнява задълженията си, залегнали в Договорите, съгласно тълкуването на Съда на Европейския съюз, относно договарянето и сключването на международни споразумения.

Трите институции се ангажират да се срещнат в рамките на шест месеца след влизането в сила на настоящото споразумение, за да договорят по-добри практически условия за сътрудничество и обмен на информация в рамките на Договорите, съгласно тълкуването на Съда на Европейския съюз.

VII. ИЗПЪЛНЕНИЕ И ПРИЛАГАНЕ НА ЗАКОНОДАТЕЛСТВОТО НА СЪЮЗА

41. Трите институции изразяват съгласие относно значението на по-структурираното сътрудничество между тях с цел оценяване на прилагането и ефективността на правото на Съюза с оглед на подобряването му посредством бъдещо законодателство.

42. Трите институции изтъкват необходимостта от бързото и правилно прилагане на законодателството на Съюза в държавите членки. Сроковете за транспониране на директивите ще бъдат възможно най-кратки и по правило няма да превишават две години.

43. Трите институции призовават държавите членки, когато приемат мерки за транспониране или изпълнение на законодателство на Съюза или за осигуряване на изпълнението на бюджета на Съюза, да съобщават по ясен начин на обществеността за тези мерки. Когато в контекста на транспонирането на директивите в националното право държавите членки изберат да добавят елементи, които по никакъв начин не са свързани с посоченото законодателство на Съюза, тези добавени елементи следва да се представят така в акта (актовете) за транспониране или в свързаните с тях документи, че да могат да бъдат идентифицирани.

44. Трите институции призовават държавите членки да сътрудничат на Комисията при събирането на информация и данни, необходими за наблюдението и оценката на изпълнението на правото на Съюза. Трите институции припомнят и подчертават значението на съвместната политическа декларация от 28 септември 2011 г. на държавите членки и Комисията относно обяснителните документи ⁽¹⁾ и на съвместната политическа декларация от 27 октомври 2011 г. на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията относно обяснителните документи във връзка с обяснителни документи, които придружават съобщенията за мерките за транспониране.

45. Комисията ще продължава да представя всяка година пред Европейския парламент и Съвета доклад относно прилагането на законодателството на Съюза. Докладът на Комисията включва, в зависимост от случая, посочване на информацията по точка 43. Комисията може да предостави допълнителна информация относно състоянието на изпълнението на даден правен акт.

VIII. ОПРОСТЯВАНЕ

46. Трите институции потвърждават ангажимента си да използват законодателната техника на преработването във връзка с изменението на действащото законодателство по-често и при пълно зачитане на Междунституционалното споразумение от 28 ноември 2001 г. относно по-структурираното използване на техниката за преработване на правни актове. Когато преработването не е целесъобразно, Комисията ще представи предложение в съответствие с Междунституционалното споразумение от 20 декември 1994 г. Ускорен метод на работа за официална кодификация на законодателни текстове във възможно най-кратък срок след приемането на акт за изменение. Ако Комисията не представи такова предложение, тя излага причините за това.

47. Трите институции се ангажират да насърчават най-ефикасните регулаторни инструменти, като хармонизацията и взаимното признаване, за да се избегне свръхрегулирането и административната тежест и с оглед изпълнението на целите на Договорите.

48. Трите институции изразяват съгласие да си сътрудничат с цел да се актуализира и опрости законодателството и да се избегне свръхрегулирането и административната тежест за гражданите, администрациите и бизнеса, включително МСП, като същевременно се гарантира изпълнението на целите на законодателството. В този контекст трите институции се договарят да обменят становища по този въпрос преди финализирането на работната програма на Комисията.

Като принос към своята Програма за пригодност и изпълнение на регулаторната рамка (REFIT) Комисията се ангажира да представи годишен доклад, включително годишно изследване относно тежестта за преглед на резултатите от усилията на Съюза за опростяване на законодателството, избягване на свръхрегулирането и намаляване на административната тежест.

Въз основа на извършените от институциите оценка на въздействието и дейност по оценяване, както и на приноса на държавите членки и заинтересованите страни, и като се вземат предвид разходите и ползите от регулирането на равнището на Съюза, Комисията, когато е възможно, ще определя количествено потенциала за намаляване на регулаторната тежест или за икономии на отделните предложения или правни актове.

Комисията също така ще прави оценка на осъществимостта на определянето в REFIT на цели за намаляване на тежестта в конкретни сектори.

IX. ИЗПЪЛНЕНИЕ И НАБЛЮДЕНИЕ НА НАСТОЯЩОТО СПОРАЗУМЕНИЕ

49. Трите институции ще вземат необходимите мерки, за да гарантират, че разполагат със средствата и ресурсите, необходими за правилното изпълнение на настоящото споразумение.

50. Трите институции ще наблюдават изпълнението на настоящото споразумение съвместно и редовно, както на политическо равнище - чрез ежегодни дискусии, така и на техническо равнище - в групата за междунституционална координация.

X. ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

51. Настоящото междунституционално споразумение заменя Междунституционалното споразумение от 16 декември 2003 г. за по-добро законотворчество ⁽²⁾ и Междунституционалния общ подход при оценка на въздействието от ноември 2005 г. ⁽³⁾.

Приложението към настоящото споразумение заменя Общото споразумение относно делегираните актове от 2011 г.

52. Настоящото споразумение влиза в сила в деня на подписването му.

⁽¹⁾ ОВ С 369, 17.12.2011 г., стр. 14.

⁽²⁾ ОВ С 321, 31.12.2003 г., стр. 1.

⁽³⁾ http://ec.europa.eu/smart-regulation/impact/key_docs/docs/ii_common_approach_to_ia_en.pdf

Съставено в Страсбург, 13 април 2016 г.
 Hecho en Estrasburgo, el 13 de abril de 2016.
 Ve Štrasburku dne 13. dubna 2016.
 Udfærdiget i Strasbourg, den 13. april 2016.
 Geschehen zu Straßburg am 13. April 2016.
 Strasbourg, 13. april 2016
 Έγινε στο Στρασβούργο, 13 Απριλίου 2016.
 Done at Strasbourg, 13 April 2016.
 Fait à Strasbourg, le 13 avril 2016.
 Arna dhéanamh in Strasbourg, an 13 Aibreán 2016.
 Sastavljeno u Strasbourgu 13. travnja 2016.
 Fatto a Strasburgo, addì 13 aprile 2016.

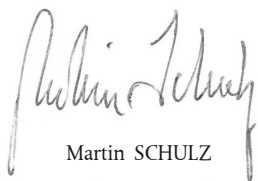
Strasbūrā, 2016. gada 13. aprīlī.
 Priimta Strasbūre 2016 m. balandžio 13 d.
 Kelt Strasbourgban, 2016. április 13-én.
 Magħmul fi Strasburgu, 13 ta' April 2016.
 Gedaan te Straatsburg, 13 april 2016.
 Sporządzono w Strasburgu dnia 13 kwietnia 2016 r.
 Feito em Estrasburgo, em 13 de abril de 2016.
 Īntocmit la Strasbourg 13 aprilie 2016.
 V Štrasburgu 13. aprīla 2016.
 V Strasbourg, 13. aprila 2016.
 Tehty Strasbourgissa 13. huhtikuuta 2016.
 Som skedde i Strasbourg den 13 april 2016.

За Европейския парламент
 Por el Parlamento Europeo
 Za Evropský parlament
 For Europa-Parlamentet
 Im Namen des Europäischen Parlaments
 Euroopa Parlamendi nimel
 Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
 For the European Parliament
 Pour le Parlement européen
 Thar ceann Pharlaimint na hEorpa
 Za Europski parlament
 Per il Parlamento europeo
 Eiroparlamenta vārdā
 Europos Parlamento vardu
 Az Európai Parlament részéről
 Ghall-Parlament Ewropew
 Voor het Europees Parlement
 W imieniu Parlamentu Europejskiego
 Pelo Parlamento Europeu
 Pentru Parlamentul European
 Za Európsky parlament
 Za Evropski parlament
 Euroopan parlamentin puolesta
 På Europaparlamentets vägnar

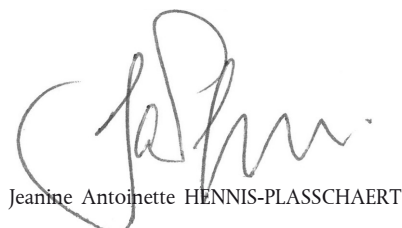
За Съвета
 Por el Consejo
 Za Radu
 På Rådets vegne
 Im Namen des Rates
 Nōukogu nimel
 Για το Συμβούλιο
 For the Council
 Pour le Conseil
 Thar ceann Comhairle
 Za Vijeće
 Per il Consiglio
 Padomes vārdā
 Tarybos vardu
 A Tanács részéről
 Ghall-Kunsill
 Voor de Raad
 W imieniu Rady
 Pelo Conselho
 Pentru Consiliu
 Za Radu
 Za Svet
 Neuvoston puolesta
 På rådets vägnar

За Комисията
 Por la Comisión
 Za Komisi
 På Kommissionens vegne
 Im Namen der Kommission
 Komisjoni nimel
 Για την Επιτροπή
 For the Commission
 Pour la Commission
 Thar ceann an Choimisiúin
 Za Komisiju
 Per la Commissione
 Komisijas vārdā
 Komisijos vardu
 A Bizottság részéről
 Ghall-Kummissjoni
 Voor de Commissie
 W imieniu Komisji
 Pela Comissão
 Pentru Comisie
 Za Komisiu
 Za Komisijo
 Kommission puolesta
 På kommissionens vägnar

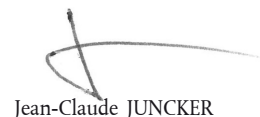
Председател/El Presidente/Předseda/Formand/Der Präsident/President-Eesistuja/
 Ο Πρόεδρος/The President/Le Président/An tUachtarán/Predsjednik/
 Il Presidente/Priekšsēdētājs/Pirmininkas/Az elnök/Il-President/de Voorzitter/
 Przewodniczący/O Presidente/Preşedintele/Předseda/Predsednik/Puheenjohtaja/Ordförande



Martin SCHULZ



Jeanine Antoinette HENNIS-PLASSCHAERT



Jean-Claude JUNCKER

ПРИЛОЖЕНИЕ

Общо споразумение между Европейския парламент, Съвета и Комисията относно делегираните актове**I. Обхват и общи принципи**

1. Настоящото Общо споразумение доразвива и заменя Общото споразумение относно делегираните актове от 2011 г., като същевременно опростява установената впоследствие от Европейския парламент и Съвета практика. В него са установени практическите договорености и съгласуваните разяснения и предпочитания, приложими към делегирането на законодателни правомощия съгласно член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС). Посоченият член изисква целите, съдържанието, обхватът и продължителността на делегирането да бъдат изрично определени във всеки законодателен акт, който включва подобно делегиране (наричан по-нататък „основният акт“).
2. При упражняването на правомощията си и при спазване на процедурите, установени в ДФЕС, Европейският парламент, Съветът и Комисията (наричани по-нататък „трите институции“) си сътрудничат през цялата процедура с цел безпрепятствено упражняване на делегираното правомощие и осъществяване на ефективен контрол на това правомощие от Европейския парламент и от Съвета. За тази цел се поддържат подходящи контакти на административно равнище.
3. Когато предлагат делегиране на правомощия по член 290 от ДФЕС или делегират такова правомощие, заинтересованите институции, в зависимост от процедурата за приемане на основния акт, се ангажират да се позовават в максимална степен на стандартните клаузи, посочени в допълнението към настоящото общо споразумение.

II. Консултации при подготовката и съставянето на делегирани актове

4. При подготовката на проекти на делегирани актове Комисията се консултира с експерти, определени от всяка държава членка. С експертите от държавите членки съвременно се провеждат консултации по всеки проект на делегиран акт, изготвен от службите на Комисията (*). Проектите на делегираните актове се предоставят на експертите от държавите членки. Тези консултации се осъществяват посредством съществуващите експертни групи или на *ad hoc* заседания с експерти от държавите членки, за които Комисията изпраща покани чрез постоянните представителства на всички държави членки. Държавите членки решават какви експерти да участват. На експертите от държавите членки се предоставят проектите на делегираните актове, проекта на дневен ред и всички други съответни документи, така че да имат достатъчно време за подготовка.
5. В края на всяко заседание с експерти от държавите членки или при свързани с него последващи заседания службите на Комисията излагат заключенията, до които са достигнали в резултат на дискусиите, включително начина, по който ще вземат предвид мненията на експертите, и посочват действията, които възнамеряват да предприемат. Тези заключения се вписват в протокола от заседанието.
6. В рамките на подготовката и съставянето на делегираните актове могат да бъдат проведени и консултации със заинтересовани страни.
7. Ако съдържанието на проект на делегиран акт бъде променено по някакъв начин, Комисията дава на експертите от държавите членки възможността да реагират при необходимост в писмена форма на изменения вариант на проекта на делегиран акт.
8. В обяснителния меморандум, придружаващ делегирания, акт се включва резюме на процеса на консултация.
9. На редовни интервали от време Комисията представя индикативни списъци с планираните делегирани актове.

(*) Особеностите на процедурата за изготвянето на регулаторните технически стандарти, описана в регламентите за европейските надзорни органи [Регламент (ЕС) № 1093/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски банков орган), за изменение на Решение № 716/2009/ЕО и за отмяна на Решение 2009/78/ЕО на Комисията (ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 12), Регламент (ЕС) № 1094/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване), за изменение на Решение № 716/2009/ЕО и за отмяна на Решение 2009/79/ЕО на Комисията (ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 48) и Регламент (ЕС) № 1095/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски орган за ценни книжа и пазари), за изменение на Решение № 716/2009/ЕО и за отмяна на Решение 2009/77/ЕО на Комисията (ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 84)] (ЕС) № 1093/2010, (ЕС) № 1094/2010 и (ЕС) № 1095/2010, ще бъдат взети предвид, без да се засягат договореностите за консултирането, установени в настоящото споразумение.

10. При подготовката и съставянето на делегираните актове Комисията гарантира, че всички документи, включително проектите на актовете, се предават своевременно и едновременно на Европейския парламент, Съвета и експертите от държавите членки.
11. Ако сметнат за необходимо, Европейският парламент и Съветът могат да изпращат свои експерти на заседанията на експертните групи на Комисията, занимаващи се с подготовката на делегираните актове, на които са поканени експертите от държавите членки. За тази цел Европейският парламент и Съветът получават плана за следващите месеци и покани за всички експертни заседания.
12. Трите институции се информират взаимно за своите съответни функционални имейл адреси, които да се използват за изпращането и получаването на всички документи, свързани с делегираните актове. След като посоченият в точка 29 от настоящото споразумение регистър бъде създаден, той се използва за тази цел.

III. Договорености за предаването на документи и изчисляване на сроковете

13. Чрез подходящ механизъм Комисията предава официално делегираните актове на Европейския парламент и на Съвета. Класифицираните документи се обработват съгласно вътрешните административни процедури, изготвени от всяка институция, с цел да се осигурят всички необходими гаранции.
14. За да се гарантира, че Европейският парламент и Съветът са в състояние да упражняват правата, предвидени в член 290 от ДФЕС, в сроковете, посочени във всеки основен акт, Комисията няма да предава делегирани актове през следните периоди:

— от 22 декември до 6 януари;

— от 15 юли до 20 август.

Тези периоди се прилагат само когато срокът за представяне на възражения се основава на точка 18.

Тези периоди не се прилагат по отношение на делегирани актове, приети по процедурата по спешност, посочена в част VI от настоящото Общо споразумение. В случай че делегиран акт бъде приет по процедурата по спешност по време на един от периодите, посочени в първа алинея, крайният срок за представяне на възражения, предвиден в основния акт, започва да тече едва след приключването на съответния период.

До месец октомври на годината, предшестваща изборите за Европейски парламент, трите институции постигат съгласие по договореност за нотификацията относно делегираните актове по време на прекъсване работата за провеждането на изборите.

15. Срокът за представяне на възражения започва да тече, когато Европейският парламент и Съветът получат текста на делегирания акт на всички официални езици.

IV. Продължителност на делегирането

16. С основния акт на Комисията може да се предостави правомощието да приема делегирани актове за неопределен или определен срок.
17. Когато е предвиден определен срок, основният акт следва по принцип да предвижда удължаването на срока на делегирането на правомощия да става с мълчаливо съгласие и за периоди със същата продължителност, освен ако Европейският парламент или Съветът не се противопоставят на такова удължаване, но не по-късно от три месеца преди изтичането на дадения период. Комисията изготвя доклад относно делегираните правомощия не по-късно от девет месеца преди края на всеки период. Тази точка не засяга правото на Европейския парламент или на Съвета да оттеглят делегирането.

V. Срокове за представяне на възражения от Европейския парламент и Съвета

18. Без да се засяга процедурата по спешност, срокът за представяне на възражения, определен за всеки отделен случай във всеки основен акт, следва по принцип да бъде не по-кратък от два месеца с възможност за удължаване с два месеца за всяка институция (Европейския парламент или Съвета) по нейна инициатива.

19. Делегираният акт обаче може да бъде публикуван в *Официален вестник на Европейския съюз* и може да влезе в сила преди изтичането на този срок, ако Европейският парламент и Съветът са информирали Комисията за намерението си да не представят възражения.

VI. Процедура по спешност

20. Процедурата по спешност следва да е запазена за изключителни случаи, като например въпроси от областта на сигурността и безопасността, защитата на здравето и безопасността или външните отношения, включително хуманитарни кризи. Европейският парламент и Съветът следва да обосновават избора на процедурата по спешност в основния акт. В основния акт са посочени случаите, в които трябва да се използва процедурата по спешност.
21. Комисията поема ангажимент да предоставя на Европейския парламент и на Съвета пълна информация относно възможността за приемане на делегиран акт по процедурата по спешност. Веднага щом службите на Комисията предвидят подобна възможност, те неофициално предупреждават секретариатите на Европейския парламент и на Съвета за това на функционалните имейл адреси, посочени в точка 12.
22. Делегиран акт, приет съгласно процедурата по спешност, влиза в сила незабавно и се прилага, докато не бъде представено възражение в срока, предвиден в основния акт. При възражение от страна на Европейския парламент или на Съвета, Комисията отменя акта незабавно, след нотифициране от страна на Европейския парламент или на Съвета на решението, с което се представят възражения.
23. Когато делегиран акт, приет съгласно процедурата по спешност, се нотифицира на Европейския парламент и Съвета, Комисията посочва причините за използването на тази процедура.

VII. Публикуване в Официален вестник

24. Делегираните актове се публикуват в серия L на *Официален вестник на Европейския съюз* едва след изтичането на срока за представяне на възражения, с изключение на посочените в точка 19 обстоятелства. Делегираните актове, приети съгласно процедурата по спешност, се публикуват незабавно.
25. Без да се засяга действието на член 297 от ДФЕС, решенията на Европейския парламент или на Съвета за оттегляне на делегирането на правомощие, за представяне на възражения срещу делегиран акт, приет съгласно процедурата по спешност, или за възражения срещу подновяването на делегирането на правомощие с мълчаливо съгласие също се публикуват в серия L на *Официален вестник на Европейския съюз*. Решението за оттегляне влиза в сила в деня след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.
26. Комисията също публикува в *Официален вестник на Европейския съюз* решения за отмяна на делегирани актове, приети съгласно процедурата по спешност.

VIII. Взаимен обмен на информация, по-специално при оттегляне на делегирането

27. При упражняването на правата си, свързани с прилагането на условията, установени в основния акт, Европейският парламент и Съветът ще се информират взаимно и ще информират Комисията.
 28. Когато Европейският парламент или Съветът започне процедура, която би могла да доведе до оттегляне на делегирането на правомощие, той ще информира останалите две институции най-късно един месец, преди да вземе решението за оттегляне.
-

Допълнение

Стандартни клаузи

Съображение:

С цел ... [описание на целта] на Комисията следва да бъде делегирано правомощието да приема актове в съответствие с член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз във връзка с [съдържание и приложно поле]. От особена важност е по време на подготвителната си работа Комисията да проведе подходящи консултации, включително на експертно равнище, и тези консултации да бъдат проведени в съответствие с принципите, заложи в Междунституционалното споразумение за по-добро законотворчество от 13 април 2016 година. По-специално, с цел осигуряване на равно участие при подготовката на делегираните актове, Европейският парламент и Съветът получават всички документи едновременно с експертите от държавите членки като техните експерти получават систематично достъп до заседанията на експертните групи на Комисията, занимаващи се с подготовката на делегираните актове.

Член(ове), с който(които) се делегира правомощие

Комисията [приема/На Комисията се предоставя правомощието да приема] делегирани актове в съответствие с член [А] във връзка с [съдържание и приложно поле].

В случаите, в които се прилага процедурата по спешност, се добавя следната допълнителна алинея:

Когато в случай на ... [съдържание и приложно поле], това се налага поради наложителни причини за спешност, към делегираните актове, приети съгласно настоящия член, се прилага процедурата, предвидена в член [Б].

Член [А]

Упражняване на делегирането

1. Правомощието да приема делегирани актове се предоставя на Комисията при спазване на предвидените в настоящия член условия.

[продължителност]

Вариант 1:

2. Правомощието да приема делегирани актове, посочено в член(ове) ..., се предоставя на Комисията за неопределен срок, считано от ... [датата на влизане в сила на основния законодателен акт или всяка друга дата, определена от съзаконодателите].

Вариант 2:

2. Правомощието да приема делегирани актове, посочено в член(ове), се предоставя на Комисията за срок от ... години, считано от ... [датата на влизане в сила на основния законодателен акт или друга, определена от съзаконодателите дата]. Комисията изготвя доклад относно делегирането на правомощия не по-късно от девет месеца преди изтичането на ...-годишния срок. Делегирането на правомощия се продължава мълчаливо за срокове с еднаква продължителност, освен ако Европейският парламент или Съветът не възразят срещу подобно продължаване не по-късно от три месеца преди изтичането на всеки срок.

Вариант 3:

2. Правомощието да приема делегирани актове, посочено в член(ове) ..., се предоставя на Комисията за срок от ... години, считано от ... [датата на влизане в сила на основния законодателен акт или друга, определена от съзаконодателите дата].
3. Делегирането на правомощия, посочено в член(ове) ..., може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета. С решението за оттегляне се прекратява посоченото в него делегиране на правомощия. Оттеглянето поражда действие в деня след публикуването на решението в Официален вестник на Европейския съюз или на по-късна дата, посочена в решението. То не засяга действителността на делегираните актове, които вече са в сила.
4. Преди приемането на делегиран акт Комисията се консултира с експерти, определени от всяка държава членка в съответствие с принципите, залегнали в Междунституционалното споразумение за по-добро законотворчество от 13 април 2016 година.

5. Веднага след като приеме делегиран акт, Комисията нотифицира акта едновременно на Европейския парламент и на Съвета.
6. Делегиран акт, приет съгласно член(ове) ..., влиза в сила единствено ако нито Европейският парламент, нито Съветът не са представили възражения в срок от [два месеца] след нотифицирането на същия акт на Европейския парламент и Съвета или ако преди изтичането на този срок и Европейският парламент, и Съветът са уведомили Комисията, че няма да представят възражения. Посоченият срок може да се удължи с [два месеца] по инициатива на Европейския парламент или на Съвета.

В случаите, в които се прилага процедурата по спешност, се добавя следният допълнителен член:

Член [Б]

Процедура по спешност

1. Делегираните актове, приети съгласно настоящия член, влизат в сила незабавно и се прилагат, докато не бъдат представени възражения в съответствие с параграф 2. В нотификацията относно делегирания акт до Европейския парламент и Съвета се посочват причините за използването на процедурата по спешност.
 2. Европейският парламент или Съветът могат да възразят срещу делегиран акт в съответствие с процедурата, посочена в член [А], параграф 6. В такъв случай Комисията отменя акта незабавно след нотифицирането на решението на Европейския парламент или на Съвета, с което се представят възражения.
-